لزوم وحدت کره در یک میقات

(18:09)

آن چه که من عرض کردم این شد: ما متفق علیه ها را گرفتیم و جلو رفتیم. گفتیم آن چه که از مرام شارع میدانیم، شارع فرموده اهلّه، مواقیت هستند. ریخت میقات، نظم دادن به امور مردم است؛

«مَوَٰقِيتُ لِلنَّاسِ وَالحَجِّ»[1]. از شهر واحد شروع کردیم. عرض کردم شارع در شهر واحد تدبیری کرده است؛ مثلاً اگر در شهر واحد اختلاف شد و یکی گفت من دیدم، یکی گفت من ندیدم. شارع چه کار کرده؟ فرموده من طرفدار میقات هستم. شهر نباید با شک شروع بشود. شهر نباید با اختلاف شروع بشود. اگر اختلاف آمد، «لو رآه واحد، لرآه الف»؛ همه باید قبول کنیم. [آیا] در «خمسین» شوخی است؟! حتی وقتی هوا صاف است، قولی بود که روایت هم داشت که دو نفر کافی نیست. حتماً باید پنجاه نفر بیایند و آن را ببینند. این یعنی چه؟ یعنی در بلد واحد میقات محقق بشود. این برای تثبیت اینکه شارع طرفدار میقاتیت در بلد واحد است. از اینجا بود که من مدام جلو رفتم و گفتم خُب بلد نزدیک به هم چطور میشود؟ مثلاً کاشان و قم. بعداً جلوتر رفتیم؛ شهرهایی که در یک صقع هستند و با هم ارتباطات دارند. مثال مشهد مقدس و قم را عرض کردم. فرض قطعی گرفتیم که میدانیم در مشهد اهلال هلال نبوده است. اما در قم بوده است. حالا همه اینها در کشور واحد هستند چه کار کنند؟ آنها سی ام شعبان بگیرند و اینها اول ماه مبارک بگیرند؟! پس میقات چطور میشود؟!

ببینید نکته این است که وقتی بستر ارتباطات را به‌صورت تنگاتنگ جلو میبریم، نفس خود ارتباط و گستردگی بستر، به ذهن خود مردم و عقلاء میآید که میگویند میقات میخواهیم. میگویند در اینجا میقات میخواهیم، چون ارتباطات داریم. ولذا به ساعت و قاچ جغرافیایی مثال زده شد. فرمودند این برای انس ما است و الا در کشورهایی هستند که چهار-پنج ساعت محلی دارند. انس ما به یک ساعت است. اگر ساعت آنها عوض شد، مشکلی پیدا نمیکنند و با ساعت محلی مانوس هستند.

در پایان مباحثه هم صحبتهای خوبی شد. مثلاً اگر یاران یک کشور است، الآن ارتباطات هم لحظه‌ای و فراگیر است، اگر بخواهند یک ساعت محلی بگویند که متمحض در محلیت است، مثلاً بگویند در مشهد دو ساعت به ظهر فلان کلاس تشکیل میشود، تا کسی این جمله را بگوید، شما چه میفهمید؟ یعنی دو ساعت به دوازده؟! ای دو ساعت به ظهر مشهد؟ روی فرض محلی بودن چه میفهمید؟ ای بگویی کلاس نیم ساعت به ظهر تشکیل میشود، برای اینکه نیم ساعت بعد از کلاس نماز جماعت به پا بشود. اصلاً ذهن شما سراغ ظهر تهران نمیرود. چرا؟ به‌خاطر اینکه آن جا میخواهند نماز ظهر بخوانند. نماز ظهر آنها ازده و نیم است، نه دوازده ام. وقتی در آن جا ساعت ازده و نیم نماز برگزار میشود، وقتی میگویند یک ساعت به ظهر بیایید، یعنی یک ساعت به نماز ظهر بیایید.

خُب این ساعت محلی است؛ حالا دیگران هم میخواهند از تبریز و تهران در این کلاس شرکت کنند، آنها باید چه کار کنند؟ باید بروند و ببینند نماز ظهر محلی مشهد چه زمانی است، یک ساعت قبلش هم استاد به مسجد میآید تا آماده نماز ظهر باشد، خُب چه زمانی میشود؟ میگویند ده و نیم. و حال آنکه اگر در تهران ای قم، یک ساعت به ظهر بگویند، ازده به ذهن میآید. این ساعت محلی روشن است. در کشور وسیع هم چند ساعت محلی دارند. همینطور با آن کنار میآیند.

ظاهراً تنها کشور چین است؛ به‌خاطر حزب کمونیستی است و روحیاتی که در حزب کمونیست هست که می‌خواهند کنترل کشور به‌صورت خیلی خشن و منضبط در مشتشان باشد. ظاهراً تا الآن کشور چین زیر بار ساعت محلی نرفته است. یعنی مثلاً وقتی طلوع صبح بلاد غربی آنها –که کشورهای مسلمان و شیعه‌نشین هستند- است، ساعت دوازده ظهر آنها است. چرا؟ چون ساعت محلی آنها برای پکن است. یعنی با دو-سه ساعت یا پنج شش ساعت تفاوت هستند. تنها کشور چین است که ساعت محلی را حاضر نشده‌اند قبول کنند. ساعت واحد دارند، با اینکه چند قاچ جغرافیایی دارند. ولی همه کشورهای دیگر ساعت محلی دارند.

اما نکته‌ای که مهم است، این است که اگر ما به کار انجام شونده‌ای در یک محل ارجاع بدهیم، به مشکل برخورد نمی‌کنیم. کار همه هم با ساعت محلی در می‌رود. دیدی وقتی به فرودگاه وارد می‌شویم دو ساعت هست؟! یک ساعت برای خود محل فرودگاه است و دیگری برای گرینویچ است. شما می‌گویی پرواز این هواپیما به ساعت محلی نه و نیم است. هیچ مشکلی هم ندارید. چرا؟ چون یک واقعه است. برای آن جا است. الآن هم می‌گویی نیم ساعت به ظهر در مشهد کلاس برقرار می‌شود. مشکل نداریم. اما اینکه میقات را عرض می‌کنم، سر این است که ارتباطات تعاملی بشود. یعنی الآن شما می‌خواهی بگویی مثلاً چند هواپیما در چند ساعت محلی در یک لحظه واحد با هم پرواز کنند، آن وقت چه می‌گویی؟ نمی‌گویی ساعت محلی هم کدام نه و نیم است. اینجا باید جدا جدا بگویی؛ تو به فلان ساعت محلی خودت حرکت کن، دیگری به فلان ساعت محلی خودت حرکت کن و ...؛ در اینجا باید پنج ساعت معین کنید و پرواز کنید. بعدش هم چه مشکلاتی پیش می‌آید. اتفاقا حرکت قطارها در یک منطقه وسیع همین مشکلات را برایشان پیش آورد.

---

[1] البقره ۱۸۹

بازبینی #2
ایجاد شده 26 ژانویه 2026 14:14:33 توسط ... .
به روزرسانی شده 26 ژانویه 2026 14:53:07 توسط ... .